

บทอ่านจากหนังสือกิจการอัครสาวก

กจ 4:32-35

กลุ่มผู้มีความเชื่อดำเนินชีวิตเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ไม่คิดว่าสิ่งที่เป็นกรรมสิทธิ์ของตน แต่ทุกอย่างเป็นของกลาง

บรรดาอัครสาวกยังคงเป็นพยานยืนยันถึงการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้าของด้วยเครื่องหมายอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่และทุกคนได้รับความเคารพนับถืออย่างสูง

ในกลุ่มของเขาไม่มีใครขัดสน ผู้ใดมีที่ดินหรือบ้านก็ขายและนำเงินที่ขายได้มามอบให้บรรดาอัครสาวก เพื่อแจกจ่ายให้ผู้มีความเชื่อแต่ละคนตามความต้องการ

เพลงสดุดี

สดด 118:2-4,16-18,22-24

ก) พงศ์พันธุ์ของอิสราเอลจงกล่าวว่า

“ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์”

เผ่าพันธุ์ของอาโรนจงกล่าวว่า

“ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์”

ผู้ที่ยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าของกล่าวว่า

“ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์”

ข) พระหัตถ์ขวาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของชูขึ้น

พระหัตถ์ซ้ายขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเป็นเจ้ามีชัยชนะ

ข้าพเจ้าจะไม่ตาย ข้าพเจ้าจะมีชีวิตอยู่

และจะประกาศพระราชกิจยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ

องค์พระผู้เป็นเจ้าของจะทรงลงโทษข้าพเจ้าอย่างเข้มงวด

แต่ก็มีได้ทรงปล่อยข้าพเจ้าให้ตาย

บทอ่านจากจดหมายนักบุญยอห์น ฉบับที่หนึ่ง

1 ยน 5:1-6

พี่น้องที่รักยิ่ง ทุกคนที่เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระคริสตเจ้า ย่อมบังเกิดจากพระเจ้า ทุกคนที่รักพ่อ ย่อมรักลูกของเขาด้วย เราทราบว่าเขารักบรรดาบุตรของพระเจ้า เมื่อเรารักพระเจ้าและปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ ความรักต่อพระเจ้าคือการปฏิบัติตามบทบัญญัติ บทบัญญัติของพระองค์มิใช่ภาระหนัก เพราะทุกคนที่บังเกิดจากพระเจ้าได้ชนะโลกแล้ว ชัยชนะที่ได้ชนะโลกก็คือความเชื่อของเรา

ใครเล่าชนะโลกได้ ถ้ามิใช่ผู้ที่เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า? พระองค์ทรงเป็นผู้เสด็จมาโดยน้ำและพระโลหิต พระองค์คือพระเยซูคริสตเจ้า พระองค์มิได้เสด็จมาโดยน้ำแต่อย่างเดียว แต่เสด็จมาโดยน้ำและพระโลหิต และองค์พระจิตเจ้าทรงเป็นพยานถึงเรื่องนี้ เพราะพระจิตเจ้าทรงเป็นความจริง

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญยอห์น

ยน 20:19-31

คำวันนั้นซึ่งเป็นวันต้นสัปดาห์ ประตูห้องที่บรรดาศิษย์กำลังชุมนุมกันปิดอยู่เพราะกลัวชาวิวี พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาประทับยืนอยู่ตรงกลาง ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “สันติสุขจงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” ตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ทรงลำแดงพระหัตถ์และด้านข้างพระวรกายแก่บรรดาศิษย์ เมื่อเขาเหล่านั้นเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็มีความยินดี พระองค์ตรัสกับเขาอีกว่า “สันติสุขจงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด พระบิดาทรงส่งเรามาฉันใด เราก็กส่งท่านทั้งหลายไปฉันนั้น”

ตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ทรงเป่าลมเหนือเขาทั้งหลาย ตรัสว่า “จงรับพระจิตเจ้าเถิด ท่านทั้งหลายอภัยบาปของผู้ใด บาปของผู้นั้นก็ได้รับการอภัย ท่านทั้งหลายไม่อภัยบาปของผู้ใด บาปของผู้นั้นก็มิได้รับการอภัยด้วย”

โทมัส ซึ่งเรียกกันว่า “ฝาแฝด” เป็นคนหนึ่งในบรรดาอัครสาวกทั้งสิบสองคน ไม่ได้อยู่กับอัครสาวกคนอื่น ๆ เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จมา ศิษย์คนอื่นบอกเขาว่า “พวกเราได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว” แต่เขาตอบว่า “ถ้าข้าพเจ้าไม่ได้เห็นรอยตะปูที่พระหัตถ์ และไม่ได้เอานิ้วแยงเข้าไปที่รอยตะปู และไม่ได้เอามือคลำที่ด้านข้างพระวรกายของพระองค์ ข้าพเจ้าจะไม่เชื่อเป็นอันขาด” แดวันต่อมา บรรดาศิษย์อยู่ด้วยกันในบ้านนั้นอีก โทมัสก็อยู่กับเขาด้วย ทั้ง ๆ ที่ประตูปิดอยู่พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาประทับยืนอยู่ตรงกลาง ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “สันติสุขจงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” แล้วตรัสกับโทมัสว่า “จงเอานิ้วมาที่นี่ และดูมือของเราเถิด จงเอามือมาที่นี่ คลำที่ซี่ข้างของเราเถิด อย่างสงสัยอีกต่อไป แต่จงเชื่อเถิด” โทมัสทูลพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า และพระเจ้าของข้าพเจ้า!” พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “ท่านเชื่อเพราะว่าได้เห็นเรา ผู้ที่เชื่อแม้ไม่ได้เห็น ก็เป็นสุข”

พระเยซูเจ้ายังทรงกระทำเครื่องหมายอัศจรรย์อื่นอีกหลายประการให้บรรดาศิษย์เห็น แต่ไม่ได้บันทึกไว้ในหนังสือเล่มนี้ เรื่องราวเหล่านี้ถูกบันทึกไว้เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระคริสตเจ้า พระบุตรของพระเจ้า และเมื่อมีความเชื่อนี้แล้ว ท่านทั้งหลายก็จะมีชีวิตเดชะพระนามของพระองค์

แม้จะเชื่อ แม้จะมีหัวใจยอมรับ แต่ด้วยความเป็นมนุษย์ บรรดาศิษย์ของพระเยซูเจ้าก็ยังอยู่ใต้อิทธิพลของความกลัวและความลังเลใจ จนเมื่อพวกท่านเหล่านั้นได้รับพระจิตเจ้า ที่ทำให้เป็นผู้ที่ดำเนินชีวิต มิใช่ชีวิตของพวกท่านอีกต่อไป แต่เป็นพระจิตเจ้าที่ปรากฏมาดำเนินชีวิตในพวกท่านเหล่านั้น.....การประกาศข่าวดีแท้จริงจะตามมา หลังจากการที่ได้มีประสบการณ์ส่วนตัวสัมผัสกับพระเยซูเจ้า ได้รับการอภัยบาป การชำระล้างให้บริสุทธิ์ เป็นอิสระ และได้รับพระจิตเจ้า นักบุญเปาโลโลกกล่าวว่า “ทุกคนที่มีพระจิตเป็นผู้นำย่อมเป็นบุตรพระเจ้า” (รม 8:14) นี่เป็นข่าวดีและเป็นพระเมตตาที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

สัปดาห์ที่ 2 เทศกาลปัสกา
วันที่ 15 เมษายน 2012/2555
ยน 20.19-31

บทเทศน์

ตอนข้าพเจ้าเป็นเด็ก ข้าพเจ้าเคยได้ยินคำกล่าวนี้ในพิธีมิสซาว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้า” ทุกครั้งที่พระสงฆ์ชูแผ่นศีลที่เสกแล้วขึ้น

ทุกครั้งคุณพ่อของข้าพเจ้าจะคุกเข่า ขณะข้าพเจ้ายืนอยู่ข้างท่าน ข้าพเจ้าได้ยินท่านพูดว่า “การคุกเข่านี้เป็นการแสดงความเชื่อต่อพระเยซูเจ้า”

เท่าที่สังเกต ในประวัติศาสตร์มีคนสงสัยข้อความเชื่อของศาสนาคริสต์ หลายคนวิจารณ์เรื่องการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า ปัจจุบันนี้ ก็มีคนสงสัย

หลายคนอยากต่อต้านคนช่างสงสัยบ้าง บางครั้ง หลังจากคนหนึ่งสงสัย เขาก็ตั้งใจแสวงหาความจริง และกลับมีความเชื่ออย่างจริงจังมากขึ้น

คนที่เชื่อในพระเยซูเจ้าอย่างแท้จริง เห็นจะเป็นคนตาบอดในพระวรสาร เขาต้องการหาสิ่งหนึ่งมาค้ำจุนวิญญาณ ต้องการต่อสู้ ภาวนา ศึกษา ไตร่ตรอง

นักบุญโยเซฟกวานาเพื่อขอคำแนะนำจากเบ็องบน แล้วท่านก็ปฏิบัติตามที่พระเจ้าบอกท่านทางความฝันด้วยความรอบคอบและถูกต้อง

หลายครั้งที่พระนางมารีย์ไต่รถรองพระวาจาเกี่ยวกับพระบุตร
พระนางไม่ได้ตั้งคำถาม พร่ำแต่ภาวนาเพื่อขอพระหรรษทาน และแสง
สว่าง

คุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตาสงสัยกระแสนักบวชในชีวิตบั้นปลาย
ของท่าน ท่านสงสัยเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่ท่านยังเชื่อในพระเยซูเจ้า

ความเชื่อเป็นการแสดงออกของหัวใจ ถ้าเราเชื่อ ความสงสัยก็จะ
หายไป ให้เรากระโดดข้ามเหนือห่วงหวงแห่งความสงสัย ไปหาพระเยซู
เจ้ามีดีกว่าหรือ